

Sygnatura akt IV U 294/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ryszard Sułtanowski

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 28.01.2014 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **J. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.**

na skutek odwołania od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.** z dnia 29.10.2012 r. znak (...)

w przedmiocie **zasiłku chorobowego**

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w L. z dnia 29.10.2012 r. znak (...), w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy **J. S. prawo do zasiłku chorobowego** za okres od dnia 03.08.2012 r. do dnia 16.10.2012 r.

z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca **J. S.** wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 29 października 2012 r., na podstawie której strona pozwana odmówiła mu prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy w wysokości 100 % podstawy jego wymiaru. Uzasadniając odwołanie, wnioskodawca wskazał, że wypadek drogowy z dnia 03.08.2012 r. został uznany przez stronę pozwaną za wypadek przy pracy, jednakże jej zdaniem, wyłączną winę za jego powstanie ponosił wnioskodawca. Wnioskodawca wskazał, że nie zgadza się z tym stanowiskiem, ponieważ do kolizji drogowej doszło nie tylko z jego winy. Do jej zaistnienia przyczynił się także drugi uczestnik. Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych świadczenia z ubezpieczenia społecznego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadku przy pracy było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma wskazała, że jej zdaniem wyłączną przyczyną wypadku w dniu 03.08.2012 r. było niedostosowanie przez wnioskodawcę prędkości pojazdu do warunków drogowych oraz naruszenie przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia. Strona pozwana dodała, że wydała zaskarżoną decyzję na podstawie informacji uzyskanych z Komisariatu Policji w G., tj. notatki urzędowej o wypadku dla potrzeb Policji oraz firm ubezpieczeniowych z dnia 03.08.2012 r., pisma z dnia 03.10.2012 r. oraz z dnia 22.10.2012 r., z których jednoznacznie wynika, że wypadek został spowodowany z winy wnioskodawcy. W odwołaniu wnioskodawca przedstawia swoją wersję zdarzenia zupełnie odmienną od wersji ustalonej przez Policję

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca **J. S.** w sierpniu 2012 r. był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w R. na stanowisku kierownika hurtowni. W dniu 03.08.2012 r., kierując samochodem marki V (...) o nr rej (...) na drodze na (...) w miejscowości G. nie dostosował prędkości do warunków drogowych i atmosferycznych, w wyniku czego na łuku drogi wykonując

manewr hamowania utracił panowanie nad torem jazdy samochodu, przekroczył oś jezdni i uderzył w jadący z naprzeciwka pojazd marki I. o nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Czyn ten stanowił wykroczenie z art. 86 § 1 kw, za który wnioskodawca został ukarany karą nagany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26.09.2013 r. w sprawie VII W 36/13. Wyrok Sądu nie zawierał pisemnego uzasadnienia.

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26.09.2013 r. k. 36

Powyższy wyrok został wydany na podstawie ustaleń Sądu poczynionych m.in. w oparciu o opinię sporządzoną przez biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu samochodowego mgr inż. W. K.. W opinii tej, oprócz stwierdzenia, że kolizję spowodował wnioskodawca wskazano, że drugi z jej uczestników, kierujący samochodem ciężarowym marki I. (...) o nr rej. (...) A. S. nie dostosował prędkości jazdy samochodu do panujących warunków pogodowych i atmosferycznych i zachowaniem swym wprowadził zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez co przyczynił się do powstania wypadku drogowego.

dowód: opinia biegłego mgr W. K. k. 99-127a akt sprawy VII W 36/13

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwolanie zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych stanowi, że ubezpieczonemu z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługują następujące świadczenia:

1) "zasilek chorobowy" - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową;

2) "świadczenie rehabilitacyjne" - dla ubezpieczonego, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Stosownie do treści art. 9 ust. 1 ustawy, zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100 % podstawy wymiaru. Art. 21 ust. 1 ww ustawy stanowi, że świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadku przy pracy było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa

W ocenie Sądu Rejonowego, wnioskodawca nie ponosi wyłącznej winy za spowodowanie wypadku w dniu 03.08.2012 r. Wprawdzie wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu Oddział (...) we L. z dnia 26.09.2013 r. wymierzono wnioskodawcy karę nagany za spowodowanie tej kolizji, jednak z treści opinii sporządzonej przez biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu samochodowego mgr inż. W. K. wynika, że także kierujący samochodem ciężarowym marki I. (...) o nr rej. (...) A. S. nie dostosował prędkości jazdy samochodu do panujących warunków pogodowych i atmosferycznych, czym wprowadził zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez co przyczynił się do powstania wypadku drogowego.

Odmawiając wnioskodawcy zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego strona pozwana powołała się natomiast na notatkę służbową Policji, z której wynikało, że winę za spowodowanie kolizji ponosi wnioskodawca. Zdaniem Sądu, oparcie zaskarżonej decyzji na podstawie tego dokumentu sporządzonego już na wstępnym etapie postępowania, było pochojne. Dopiero wszechstronna i wyczerpująca ocena materiału dowodowego poczyniona przez Sąd w postępowaniu VII W 36/13, pozwoliła na poczynienie trafnych wniosków co do obopólnej winy poszczególnych uczestników za zaistnienie kolizji.

Tym samym Sąd Rejonowy nie podzielił stanowiska strony pozwanej, albowiem warunkiem odmowy wnioskodawcy świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego jest, aby wyłączna wina za spowodowanie wypadku spoczywała na

wnioskodawcy. Wyłączność oznacza, że drugi z uczestników kolizji w żaden sposób nie przyczynił się do wypadku, czemu przeczy powołana wyżej opinia.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. - mając na uwadze, że zostały spełnione przesłanki uzasadniające przyznanie wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej w ten sposób, iż przyznał wnioskodawcy J. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 03.08.2012 r. do 16.10.2012 r. z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru.